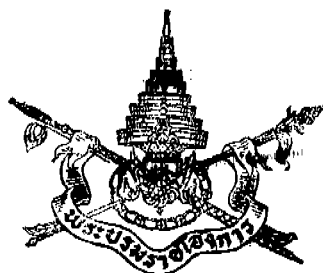

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๘

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๗๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๔๙๕

พระราชบัญญัติ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๔๙๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ กันยายน พ.ศ. ๒๔๙๕

เป็นปีที่ ๑๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควร แก่ไขเพิ่มเติม กฎหมาย ว่าด้วย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๕

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๗๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๕๕

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ตั้งชื่อเป็น

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๔๘๖ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๕ ให้มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาสำหรับวิชาต่อไปนี้

ครุศาสตร์

พาณิชยศาสตร์และเศรษฐศาสตร์

รัฐศาสตร์

วิชาการบัญชี

วิทยาศาสตร์

ใช้อักษรย่อ ก.

ใช้อักษรย่อ พศ.

ใช้อักษรย่อ ร.

ใช้อักษรย่อ บช.

ใช้อักษรย่อ วท.

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๐

เล่ม ๑๓ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๔๕๕

วิศวกรรมศาสตร์

ใช้อักษรย่อ วศ.

สถาปัตยกรรมศาสตร์

ใช้อักษรย่อ สต.

อักษรศาสตร์

ใช้อักษรย่อ อ.

และให้มให้อำนาจให้ปริญญ และกำหนดการใช้ อักษรย่อ
สำหรับวิชาอื่นในคณะหรือแผนกอิสระที่จัดตั้งขึ้น หรือใน
แผนกวิชาที่แบ่งแยกภายในคณะ ตามความในมาตรา ๖ ทวิ
วิชาที่จะให้ปริญญและอักษรย่อ ให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา ”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่
การศึกษาในคณะและแผนกต่าง ๆ ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีเพิ่ม
ขึ้นตามพัฒนาการแห่งวิชาการและวิชาชีพเป็นลำดับ จึงจำเป็นต้องมี
บทบัญญัติในพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ให้ตราพระราช
กฤษฎีกา กำหนด วิทยฐานะ และอักษรย่อ ชื่อ ปริญญา ตาม สาขา วิชาที่
สำเร็จตามหลักสูตรนั้น ๆ ได้